זהירות מלהשתמש בכבוד התורה

דף עבודה בעקבות רבי טרפון

שם: _____ כיתה: _____

המעשה — הסיפור המלא

פְּתִיחָה: רֵיחַ הַתְּאֵנִים בַּשָּׂדֶה

יְלָדִים, עִצְמוּ אֶת הָעֵינַיִם וְנַסּוּ לְדַמְיֵן שָׂדֶה יְרוּק וָרָחָב תַּחַת קַרְנֵי שֶׁמֶשׁ זְהֻבּוֹת. הָאֲוִיר מָלֵא בְּרֵיחַ מָתוֹק וְנָעִים מְאֹד. זֶהוּ רֵיחַ שֶׁל תְּאֵנִים בְּשֶׁלוֹת, "קְצִיעוֹת" מְתוּקוֹת כִּדְבַשׁ. בֵּין הָעֵצִים מִתְעוֹפְפוֹת צִפֳּרִים מְצַיְּצוֹת, וּמֵרָחוֹק אֶפְשָׁר לִשְׁמֹעַ אֶת זְרִימַת הַמַּיִם הַקְּרִירִים שֶׁל הַנָּהָר הַגָּדוֹל שֶׁלְּיַד הַשָּׂדֶה.

הַשָּׂדֶה הַיָּפָה הַזֶּה לֹא שַׁיָּךְ לְאָדָם רָגִיל. הוּא שַׁיָּךְ לְאֶחָד מִגְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, צַדִּיק שֶׁכֻּלָּם אֲהֲבוּ – רַבִּי טַרְפוֹן.

רַבִּי טַרְפוֹן הָיָה עָשִׁיר גָּדוֹל בְּאוֹתָם יָמִים. הָיוּ לוֹ כְּרָמִים וּשְׂדוֹת-פְּרִי רַבִּים. אַךְ מָה שֶּׁהָפַךְ אוֹתוֹ לֶאֱמֶת עָשִׁיר, לֹא הָיוּ מַטְבְּעוֹת הַזָּהָב שֶׁלּוֹ, אֶלָּא עֲמַל הַתּוֹרָה הַקְּדוֹשָׁה שֶׁבָּעֲרָה בְּלִבּוֹ לַיְלָה וָיוֹם.

בְּאוֹתוֹ בֹּקֶר הִגִּיעַ רַבִּי טַרְפוֹן אֶל אַחַד הַפַּרְדֵּסִים שֶׁלּוֹ. הָיְתָה זוֹ שְׁנַת שְׁמִטָּה (אוֹ לְפִי גִּרְסָה אַחֶרֶת, תְּקוּפָה שֶׁבָּהּ הַפֵּרוֹת כְּבָר הָיוּ מֻפְקָרִים). רַבִּי טַרְפוֹן לָבַשׁ בְּגָדִים פְּשׁוּטִים בְּאוֹתוֹ יוֹם. לֹא הָיוּ עָלָיו בִּגְדֵי רַבָּנִים מְפֹאָרִים. הוּא פָּסַע בַּשָּׁבִיל הַמֻּכָּר, הוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ אֶל הֶעָנָף, תָּלַשׁ תְּאֵנָה מְתוּקָה, בֵּרַךְ לִפְנֵי שֶׁאָכַל בְּכַוָּנָה רַבָּה "בּוֹרֵא פְּרִי הָעֵץ", וְהִכְנִיס אֶת הַתְּאֵנָה לְפִיו. טַעַם דְּבַשׁ מִלֵּא אֶת פִּיו. הוּא הָלַךְ בָּשֶׁקֶט, טוֹעֵם מִפֵּרוֹת הַשָּׂדֶה שֶׁלּוֹ, וּמְהַרְהֵר בְּסֻגְיוֹת הַתַּלְמוּד.

הַהַתְקָפָה הַפִּתְאוֹמִית

לְפֶתַע, הַשֶּׁקֶט הֻפְרַע!

טְרַאח! קְרַאק!

שְׁמִיעַת צְעָדִים חֲזָקִים, כְּבֵדִים, מָעֲכוּ אֶת הֶעָלִים הַיְּבֵשִׁים עַל הָאֲדָמָה. אֶל בֵּין הָעֵצִים קָפַץ אִישׁ עָנָק, מָלֵא בְּכַעַס, וּבְיָדוֹ מַקֵּל עָבֶה. זֶה הָיָה הַשּׁוֹמֵר שֶׁל הַשָּׂדֶה! הַשּׁוֹמֵר הַזֶּה נִשְׂכַּר עַל יְדֵי רַבִּי טַרְפוֹן לִשְׁמֹר עַל הַשָּׂדֶה מִפְּנֵי גַּנָּבִים, אֲבָל... הַשּׁוֹמֵר מֵעוֹלָם לֹא רָאָה אֶת רַבִּי טַרְפוֹן! רַבִּי טַרְפוֹן הָיָה תָּמִיד בְּבֵית הַמִּדְרָשׁ!

וַעֲכְשָׁו, הַשּׁוֹמֵר רוֹאֶה אָדָם בְּבִגְדֵי חֹל פְּשׁוּטִים, קוֹטֵף תְּאֵנִים.

"תָּפַסְתִּי אוֹתְךָ, גַּנָּב שָׁפֵל!" צָעַק הַשּׁוֹמֵר בְּקוֹל שֶׁהִרְעִיד אֶת כָּל הַפַּרְדֵּס.

הוּא הֵנִיף אֶת מַקְלוֹ – וְהֵכָּה! וְעוֹד מַכָּה!

יְלָדִים, רַבִּי טַרְפוֹן, הַצַּדִּיק וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁכֻּלָּם רוֹעֲדִים מִפָּנָיו בְּיִרְאַת כָּבוֹד, עוֹמֵד כָּאן וּמְקַבֵּל מַכּוֹת מְכְאִיבוֹת מֵהַפּוֹעֵל שֶׁלּוֹ! הַכְּאֵב הָיָה נוֹרָא. אֲבָל רַבִּי טַרְפוֹן... שָׁתַק. הוּא לֹא אָמַר כְּלוּם.

לָמָּה? כִּי הוּא יָדַע שֶׁהַשּׁוֹמֵר סְתָם עוֹשֶׂה אֶת הָעֲבוֹדָה שֶׁלּוֹ, וְרַבִּי טַרְפוֹן עָנָיו מְאֹד – הוּא לֹא רוֹצֶה שֶׁהַשּׁוֹמֵר יִבָּהֵל אוֹ יִתְבַּיֵּשׁ, וְהוּא בְּוַדַּאי שֶׁלֹּא רוֹצֶה לְהִשְׁתַּמֵּשׁ בַּשֵּׁם שֶׁלּוֹ, בַּכָּבוֹד הַתּוֹרָנִי שֶׁלּוֹ, רַק כְּדֵי שֶׁיַּפְסִיקוּ לְהַכּוֹת אוֹתוֹ.

הַשֹּׂק הֶחָשׁוּף

אֲבָל הַשּׁוֹמֵר לֹא נִרְגַּע. מֵרֹב זַעַם עַל הַ"גַּנָּבִים" שֶׁמַּשְׁחִיתִים אֶת הַשָּׂדוֹת תָּמִיד, הוּא חָשַׁב בְּלִבּוֹ: "הַפַּעַם אֲנִי אֲלַמֵּד אֶת הַגַּנָּב הַזֶּה לֶקַח שֶׁהוּא לֹא יִשְׁכַּח לְעוֹלָם!".

הוּא פָּתַח שַׂק בַּד עָבֶה, מְחֻסְפָּס וּמָלֵא בְּאָבָק. בְּכֹחַ רַב הוּא דָּחַף אֶת רַבִּי טַרְפוֹן פְּנִימָה לְתוֹךְ הַשַּׂק, וְקָשַׁר אֶת הַפֶּתַח!

לְפֶתַע, נִהְיָה לְרַבִּי טַרְפוֹן חֹשֶׁךְ מֻחְלָט. הָאֲוִיר בְּתוֹךְ הַשַּׂק הָיָה דָּחוּס וְחָנוּק, מָלֵא בְּרֵיחַ שֶׁל שַׂק יָשָׁן וְעָפָר. הוּא הִרְגִּישׁ אֵיךְ הַשּׁוֹמֵר הֶחָזָק מֵרִים אוֹתוֹ עַל הַכָּתֵף וּמַתְחִיל לְצְעֹד.

"לְאָן הוּא מְבִיא אוֹתִי?" חָשַׁב הָרַב.

תּוֹךְ כַּמָּה צְעָדִים, רַבִּי טַרְפוֹן שָׁמַע אֶת הַצְּלִיל הַמַּפְחִיד בְּיוֹתֵר: רַעַשׁ שֶׁל גַּלִּים מִתְנַפְּצִים וּמַיִם הַזּוֹרְמִים בְּעָצְמָה. זֶה הָיָה הַנָּהָר! הַשּׁוֹמֵר מִתְכַּוֵּן לִזְרֹק אֶת הַשַּׁק לְתוֹךְ הַמַּיִם הָעַמְקִים! רַבִּי טַרְפוֹן עוֹמֵד לָטְבּוֹעַ!

הַצְּעָקָה שֶׁקָּרְעָה אֶת הַשָּׁמַיִם

יְלָדִים, זֶה הָיָה רֶגַע שֶׁל "פִּקּוּחַ נֶפֶשׁ" – חַיִּים אוֹ מָוֶת. לְרַבִּי טַרְפוֹן כְּבָר לֹא הָיְתָה בְּרֵרָה. אִם הוּא יַמְשִׁיךְ לִשְׁתֹּק עַכְשָׁו – הוּא יָמוּת, וְהַשּׁוֹמֵר יֵעָנֵשׁ בַּשָּׁמַיִם עַל רֶצַח!

מִתּוֹךְ הַשַּׁק הֶחָשׁוּךְ, רַבִּי טַרְפוֹן אָסַף אֶת כָּל כֹּחוֹ, וְצָעַק בְּקוֹל שָׁבוּר שֶׁבָּקַע מֵעוֹמֶק נִשְׁמָתוֹ:

"אוֹי לוֹ לְטַרְפוֹן! אוֹי לָהֶם לִבְנֵי בֵּיתוֹ שֶׁל טַרְפוֹן, שֶׁעוֹמְדִים עַכְשָׁו לְהָבִיא לוֹ תַּכְרִיכִים לִקְבוּרָה!".

הַשּׁוֹמֵר עָצַר.

הוּא קָפָא בְּמְקוֹמוֹ. מָה?! טַרְפוֹן?! הַגַּנָּב הַזֶּה הוּא רַבִּי טַרְפוֹן בְּכְבוֹדוֹ וּבְעַצְמוֹ?! קְדוֹשׁ יִשְׂרָאֵל, רַבּוֹ שֶׁל רַבִּי עֲקִיבָא?!

הַשּׁוֹמֵר הֵנִיחַ אֶת הַשַּׁק עַל הָאֲדָמָה בְּיָדַיִם רוֹעֲדוֹת. הוּא מִהֵר לְהַתִּיר אֶת הַקֶּשֶׁר. מִתּוֹךְ הַשַּׁק יָצָא אָדָם קָדוֹשׁ, פָּנָיו מְאִירוֹת אֲבָל כְּאֵב נוֹצֵץ מֵעֵינָיו.

הַשּׁוֹמֵר נָפַל עַל פָּנָיו בֶּעָפָר. הוּא תָּלַשׁ אֶת שְׂעָרוֹתָיו מֵרֹב צַעַר וּבָכָה בְּקוֹל רָם: "רַבִּי! רַבִּי יַקִּירִי! סְלַח לִי! מְחַל לִי! מָה עָשִׂיתִי?! הִכֵּיתִי אֶת 'אֲבִיהֶם שֶׁל יִשְׂרָאֵל'! אוֹי לִי עַל עֲוֹנִי!".

רַבִּי טַרְפוֹן, הַמָּלֵא בְּאַהֲבַת יִשְׂרָאֵל, הִתְכּוֹפֵף אֵלָיו, הִנִּיחַ יָד עַל כְּתֵפוֹ, וְאָמַר לוֹ בְּרוֹךְ: "חַייָךְ (אֲנִי מִשָּׁבָע לְךָ), שֶׁעַל כָּל מַכָּה וּמַכָּה שֶׁהִכֵּיתָ אוֹתִי מִקֹּדֶם – כְּבָר סָלַחְתִּי וּמָחַלְתִּי לְךָ בְּלִבִּי בְּאוֹתוֹ הָרֶגַע!".

הַדְּמָעוֹת שֶׁלֹּא פָּסְקוּ לְעוֹלָם

הַשּׁוֹמֵר נִרְגַּע וְהָלַךְ לְדַרְכּוֹ. רַבִּי טַרְפוֹן חָזַר לְבֵיתוֹ שָׁלֵם וּבָרִיא. אָדָם רָגִיל הָיָה עוֹשֶׂה כָּעֵת שְׂמָחוֹת וְרוֹקֵד: "אֵיזֶה יֵס! נִצַּלְתִּי מִמָּוֶת כִּמְעַט בָּרֶגַע הָאַחֲרוֹן!".

אֲבָל... מֵאוֹתוֹ יוֹם, וְעַד סוֹף יָמָיו, רַבִּי טַרְפוֹן הָיָה מְצֹר וְעָצוּב עַל מָה שֶׁקָּרָה שָׁם. הַרְבֵּה פְּעָמִים רָאוּ אֶת רַבִּי טַרְפוֹן בּוֹכֶה בְּשֶׁקֶט, וּכְשֶׁשָּׁאֲלוּ אוֹתוֹ לָמָּה הוּא בּוֹכֶה, הוּא אָמַר מִשְׁפָּט אֶחָד שֶׁזִּעְזֵעַ אֶת כָּל בֵּית הַמִּדְרָשׁ:

"אוֹי לִי שֶׁנִּשְׁתַּמַּשְׁתִּי בְּכִתְרָהּ שֶׁל תּוֹרָה!".

יְלָדִים, אֲפִלּוּ שֶׁהָיָה מֻתָּר לְרַבִּי טַרְפוֹן לְצָעוֹק שֶׁהוּא רַב כְּדֵי לְהַצִּיל אֶת חַיָּיו (כִּי 'פִּקּוּחַ נֶפֶשׁ מְדַחֶה אֶת הַכֹּל'), עֲדַיִן כָּאַב לוֹ מְאֹד. הוּא הִרְגִּישׁ שֶׁהַתּוֹרָה שֶׁלָּמַד צְרִיכָה לִהְיוֹת רַק לִכְבוֹד ה', מֵאַהֲבָה לַה'. הַעֲבָדָה שֶׁבִּגְלַל הַתּוֹרָה שֶׁלּוֹ הוּא נִצַּל וְקִבֵּל שֵׁרוּת וְהַנָּחָה מֵהַשּׁוֹמֵר, הָיְתָה כְּמוֹ שְׁרִיטָה בַּלֵּב הַטָּהוֹר שֶׁלּוֹ.

מקורות: תלמוד בבלי, מסכת נדרים, דף ס"ב, עמוד א' ("רבי טרפון אשכחיה ההוא גברא בזמן שהוקפלו המקצועות... אמר לו אוי לו לטרפון שזה הורגו... כל ימיו של אותו צדיק היה מצטער על דבר זה, אמר אוי לי שנשתמשתי בכתרה של תורה" - מקור [1]). תלמוד ירושלמי, מסכת שביעית, פרק ד', הלכה ב' / דף י"א ע"א (הגרסה על "סנטוריה ושרון חבטון עלוי", הצעקה "עתידין ליה תכריכין", והמחילה של רבי טרפון: "על כל חוטרא וחוטרא דהוה נחית עלי הוינא שרי לכון" - מקור [1]). מסכת כלה, פרק ב' ("...מצאו אריסו והיה מכהו מכה גדולה ולא היה אומר כלום... צעק ובכה כל כך למה? כדי שלא ישתמש בכבוד התורה..." - מקור [2]).

1. שאלות ידע מתוך הסיפור

א. בתחילת הסיפור נאמר: "יְלָדִים, עִצְמוּ אֶת הָעֵינַיִם וְנַסּוּ לְדַמְיֵן שָׂדֶה יְרוּק וְרָחָב תַּחַת קַרְנֵי שֶׁמֶשׁ זְהֵבּוֹת." — מה קרה מיד לאחר מכן?

ב. מדוע התרחש הדבר המתואר במשפט: "הָיְתָה זוֹ שָׁנַת שְׁמִטָּה (אוֹ לְפִי גִּרְסָה אַחֶרֶת, תְּקוּפָה שֶׁבָּהּ הַפֵּרוֹת כְּבָר הָיוּ מֻפְקָרִים)."?

ג. כיצד הגיב רבי טרפון למצב המתואר: "וְעַכְשָׁו, הַשּׁוֹמֵר רוֹאֶה אָדָם בְּבִגְדֵי חֹל פְּשׁוּטִים, קוֹטֵף תְּאֵנִים."?

ד. מה השתנה בין "הוּא הִרְגִּישׁ אֵיךְ הַשּׁוֹמֵר הֶחָזָק מֵרִים אוֹתוֹ עַל הַכָּתֵף וּמַתְחִיל לִצְעֹד." לבין "אוֹי לָהֶם לִבְנֵי בֵּיתוֹ שֶׁל טַרְפוֹן, שֶׁעוֹמְדִים עַכְשָׁו לְהָבִיא לוֹ תַּכְרִיכִים לִקְבוּרָה!"?

ה. כיצד הגיע הסיפור אל האירוע: "הַרְבֵּה פְּעָמִים רָאוּ אֶת רַבִּי טַרְפוֹן בּוֹכֶה בְּשֶׁקֶט, וּכְשֶׁשָּׁאֲלוּ אוֹתוֹ לָמָּה הוּא בּוֹכֶה, הוּא אָמַר מִשְׁפָּט אֶחָד שֶׁזִּעְזֵעַ אֶת..."?

2. השלימו פרטים מדויקים מן הסיפור

א. יְלָדִים, עִצְמוּ אֶת הָעֵינַיִם וְנַסּוּ לְדַמְיֵן שָׂדֶה יְרוּק וְרָחָב תַּחַת קַרְנֵי שֶׁמֶשׁ _____.

ב. הוּא שַׁיָּךְ לְאֶחָד מִגְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, צַדִּיק שֶׁכֻּלָּם אָהֲבוּ – רַבִּי _____.

ג. הָיְתָה זוֹ שְׁנַת שְׁמִטָּה (אוֹ לְפִי גִּרְסָה אַחֶרֶת, תְּקוּפָה שֶׁבָּהּ הַפֵּרוֹת כְּבָר הָיוּ _____).

ד. שְׁמִיעַת צְעָדִים חֲזָקִים, כְּבֵדִים, מָעֲכוּ אֶת הֶעָלִים הַיְבֵשִׁים עַל _____.

ה. וְעַכְשָׁו, הַשּׁוֹמֵר רוֹאֶה אָדָם בְּבִגְדֵי חֹל פְּשׁוּטִים, קוֹטֵף _____.

נכון או לא נכון — על פי פרטי הסיפור

משפט מן המעשה או שינוי שלו	נכון	לא נכון	תקנו או הביאו הוכחה
הוּא שַׁיָּךְ לְאֶחָד מִגְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל, צַדִּיק שֶׁכֻּלָּם אָהֲבוּ – רַבִּי טַרְפוֹן.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: שְׁמִיעַת צְעָדִים חֲזָקִים, כְּבֵדִים, מָעֲכוּ אֶת הֶעָלִים הַיְבֵשִׁים עַל הָאֲדָמָה.	□	□	
מֵרֹב זַעַם עַל הַ״גַּנָּבִים״ שֶׁמַּשְׁחִיתִים אֶת הַשָּׂדוֹת תָּמִיד, הוּא חָשַׁב בְּלִבּוֹ: ״הַפַּעַם אֲנִי אֲלַמֵּד אֶת הַגַּנָּב הַזֶּה לֶקַח שֶׁהוּא לֹא יִשְׁכַּח לְעוֹלָם!״.	□	□	
בסיפור לא התרחש הדבר הבא: יְלָדִים, זֶה הָיָה רֶגַע שֶׁל ״פִּקּוּחַ נֶפֶשׁ״ – חַיִּים אוֹ מָוֶת.	□	□	
הוּא תָּלַשׁ אֶת שְׁעָרוֹתָיו מֵרֹב צַעַר וּבָכָה בְּקוֹל רָם: ״רַבִּי!	□	□	

3. מה היה ראשון?

כתבו ליד כל אירוע מספר מ־1 עד 5 לפי סדר התרחשותו בסיפור.

□ בְּכֹחַ רַב הוּא דָּחַף אֶת רַבִּי טַרְפוֹן פְּנִימָה לְתוֹךְ הַשַּׁק, וְקָשַׁר אֶת הַפֶּתַח!

□ יְלָדִים, עִצְמוּ אֶת הָעֵינַיִם וְנַסּוּ לְדַמְיֵן שָׂדֶה יָרוֹק וְרָחָב תַּחַת קַרְנֵי שֶׁמֶשׁ זְהֻבוֹת.

□ הַעֲבָדָה שֶׁבִּגְלַל הַתּוֹרָה שֶׁלּוֹ הוּא נִצַּל וְקִבֵּל שֵׁרוּת וְהַנָּחָה מֵהַשּׁוֹמֵר, הָיְתָה כְּמוֹ שְׁרִיטָה בַּלֵּב הַטָּהוֹר שֶׁלּוֹ.

□ הוּא הָלַךְ בְּשֶׁקֶט, טוֹעֵם מִפֵּרוֹת הַשָּׂדֶה שֶׁלּוֹ, וּמְהַרְהֵר בְּסֵגְיוֹת הַתַּלְמוּד.

□ הַשּׁוֹמֵר הֵנִיחַ אֶת הַשַּׁק עַל הָאֲדָמָה בְּיָדַיִם רוֹעֲדוֹת.

לפני ואחרי

מה קרה לפני: "בְּכֹחַ רַב הוּא דָּחַף אֶת רַבִּי טַרְפוֹן פְּנִימָה לְתוֹךְ הַשַּׁק, וְקָשַׁר אֶת הַפֶּתַח!"?

מה קרה אחרי: "הַשּׁוֹמֵר הֵנִיחַ אֶת הַשַּׁק עַל הָאֲדָמָה בְּיָדַיִם רוֹעֲדוֹת."?

סיבה ותוצאה מתוך המעשה

האירוע הנתון	מה גרם לו?	מה הייתה תוצאתו?
שְׁמִיעַת צְעָדִים חֲזָקִים, כְּבֵדִים, מָעַכּוּ אֶת הָעָלִים הַיְבֵשִׁים עַל הָאֲדָמָה.		
יְלָדִים, זֶה הָיָה רֶגַע שֶׁל "פִּקּוּחַ נֶפֶשׁ" – חַיִּים אוֹ מָוֶת.		

4. הבנה והעמקה

המסר העולה מן הסיפור: המידה הטובה והדרך לעבודת השם העולות מן המעשה

א. מה מלמד המעשה "זהירות מלהשתמש בכבוד התורה" על רבי טרפון? הביאו שתי ראיות מדויקות מן הסיפור.

ב. הסבירו במילים שלכם את המשפט: "מֵרֹב זַעַם עַל הַ"גַּנָּבִים" שֶׁמַּשְׁחִיתִים אֶת הַשָּׂדוֹת תָּמִיד, הוּא חָשַׁב בְּלִבּוֹ: "הַפַּעַם אֲנִי אֲלַמֵּד אֶת הַגַּנָּב הַזֶּה לֶקַח שֶׁהוּא...".

ג. אילו רבי טרפון לא היה פועל כפי שמתואר ב־"אוֹי לָהֶם לִבְנֵי בֵּיתוֹ שֶׁל טַרְפוֹן, שֶׁעוֹמְדִים עַכְשָׁו לְהָבִיא לוֹ תַּכְרִיכִים לִקְבוּרָה!", — כיצד היה הסיפור עשוי להסתיים?

ד. כיצד האירוע "הַרְבֵּה פְּעָמִים רָאוּ אֶת רַבִּי טַרְפוֹן בּוֹכֶה בְּשֶׁקֶט, וּכְשֶׁשָּׁאֲלוּ אוֹתוֹ לָמָּה הוּא בּוֹכֶה, הוּא אָמַר מִשְׁפָּט..." מחזק את המסר של הסיפור?

5. קומיקס — אירועים ממשיים מן הסיפור

ציירו כל אירוע והוסיפו מתחתיו משפט מתאים.

1. יְלָדִים, עִצְמוּ אֶת הָעֵינַיִם וְנַסּוּ לְדַמְיֵן שָׂדֶה יָרוֹק…

2. הוּא פָּסַע בַּשְּׁבִיל הַמֻּכָּר, הוֹשִׁיט אֶת יָדוֹ אֶל הָעָנָף,…

3. יְלָדִים, רַבִּי טַרְפוֹן, הַצַּדִּיק וְהַקָּדוֹשׁ שֶׁכֻּלָּם רוֹעֲדִים…

4. תּוֹךְ כַּמָּה צְעָדִים, רַבִּי טַרְפוֹן שָׁמַע אֶת הַצְּלִיל...

סיפור 4 • רבי טרפון • זהירות מלהשתמש בכבוד התורה

5. מִתּוֹךְ הַשַּׁק יָצָא אָדָם קָדוֹשׁ, פָּנָיו מְאִירוֹת אַבָּל כְּאֵב...

6. הַעֲבָדָה שֶׁבִּגְלַל הַתּוֹרָה שֶׁלּוֹ הוּא נִצַּל וְקִבֵּל שֵׁרוּת...

6. כתיבה ויצירה בעקבות הסיפור

☐ **יומן:** כתבו מנקודת מבטו של מי שראה את האירוע "וְעַכְשָׁו, הַשּׁוֹמֵר רוֹאֶה אָדָם בְּבִגְדֵי חֹל פְּשׁוּטִים, קוֹטֵף תְּאֵנִים.".

☐ **מכתב:** כתבו לרבי טרפון בעקבות "יְלָדִים, זֶה הָיָה רֶגַע שֶׁל "פִּקּוּחַ נֶפֶשׁ" – חַיִּים אוֹ מָוֶת.".

☐ **דרשיח:** חברו שיחה שהייתה יכולה להתרחש רגע לפני "הוּא תָּלַשׁ אֶת שְׁעָרוֹתָיו מֵרֹב צַעַר וּבָכָה בְּקוֹל רָם: "רַבִּי!".

☐ **דיווח:** כתבו ידיעה קצרה שכותרתה "זהירות מלהשתמש בכבוד התורה".

המחזה

רגע מן הסיפור	הדמויות	מה יאמרו או יעשו?
שְׁמִיעַת צְעָדִים חֲזָקִים, כְּבֵדִים, מָעֲכוּ אֶת הֶעָלִים הַיְבֵשִׁים עַל הָאֲדָמָה.		
אוֹי לָהֶם לִבְנֵי בֵּיתוֹ שֶׁל טַרְפוֹן, שֶׁעוֹמְדִים עַכְשָׁו לְהָבִיא לוֹ תַּכְרִיכִים…		

7. חיבור לחיים מתוך המעשה

א. מה אפשר ללמוד מן הדרך שבה רבי טרפון פעל באירוע "הוּא הִרְגִּישׁ אֵיךְ הַשּׁוֹמֵר הֶחָזָק מֵרִים אוֹתוֹ עַל הַכָּתֵף וּמַתְחִיל לְצָעֹד."?

ב. תארו מצב מחיי הכיתה שבו אפשר ליישם את המסר של "זהירות מלהשתמש בכבוד התורה".

ג. איזו פעולה מעשית תעשו השבוע בעקבות הסיפור?

מרבי טרפון ומן המעשה "זהירות מלהשתמש בכבוד התורה" למדתי

ש_____.

מחוון למורה — 100 נקודות

ידיעת פרטי הסיפור	סדר וסיבה־תוצאה	ראיות מן הטקסט	הבנת המסר	יצירתיות ויישום
25	20	20	20	15